

זכרון תורת משיח

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת נח ד' מרחשון תשע"ג גליון תקפ"ז

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
ר"ת	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	4:41	5:40	6:15
ירושלים	4:26	5:38	6:18
באר אפרק	5:54	=	7:20
לאנדאן	5:43	6:47	7:08

אלה תולדות נח נח איש צדיק וגו' (ו, ט)

הנה עכשיו הוא פרשת נח ומצינו אצלו ענין פלא שאמנם כפי שכבר הקדמנו ואמרנו כמה פעמים שבקדמונים המובאים בתורה"ק אין לנו שום השגה ולא יכול להיות לנו בהם שום השגה, ועכ"ז נכתבו בתורה"ק עניניהם כדי שנלמד מהם מוסר עכ"פ בפשטות וכל אחד מהני קדמונים היה לו הענין שלו שבו התייחד, ומהני צדיקי אמת קדושי עליון הצטיין נח במה שהעיד עליו השי"ת בתורה הקדושה שהיה נח איש צדיק תמים בדורותיו, את האלוקים התהלך נח, ונח מצא חן בעיני ה', כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, ואפילו שהם כל כך הרבה שבחים, עם כל זאת כתב רש"י הק' שבפניו אמר ליה השי"ת רק מקצת שבחו, אבל עכ"ז רואים איך שדובר עמו השי"ת באופן של חשיבות וכזאת חביבות יתירה שלא מצינו כזאת כמעט עם אחרים שנזכרו בתורה"ק ונביאים.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת נח תשע"ג באר אפרק - ארה"ב

ועכ"ז שוב רואים אנו גדלותו של נח מה שאין לנו בזה שום השגה שאחרי המבול הקריב נח קרבנות וירח ה' את ריח הניחוח ונשבע ששוב לא יביא מבול לעולם.

אם כן מזה רואים כמה גדלו ועצמו מעשיו של נח שמקרבנות פשוטים שהקריב, כבר היה להשם יתברך כזה נחת רוח ורצון ורחמים גדולים ונעשתה בזאת המתקה גדולה עד שנשבע השי"ת ששוב לא יאזכר מבול וחורבן לעולם ובאו מזה כאלו רחמים וחסדים לעולם כולו וכל זה מלמד שאין לנו שום השגה בנח ובנו שם ובכל אלו הקדמונים ויש לנו רק ללמוד מהם עכ"פ מוסר בפשטות כל אחד לפי ענינו ודרגתו.

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה וגו' (ו, כג)

כידוע בתורה"ק כל נקודה לדרשא אתיא, ובתורה"ק איתא פשטים ודרשים עא"ס והנה על וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים, אי נקודה ודיוק על המ"ם של וימח לומר שהיא מ"ם רפה, ולכאן צריך ביאור וכי למה שתהא מ"ם דגושה ומה סלקא דעתך להיפך עד שצריך להשמיע שהיא רפויה, ובתורה"ק אי פשטעא"ס לכן י"ל הממוון שענין רפה להורות על קלות הענין לפני השי"ת ומעין שכתוב שברא העולם באות ה"א שהיא אתא קלילא, והנה אילו היה דור המבול מקצתם רשעים ומקצתם צדיקים או רובן רשעים ומקצתן צדיקים או כולם רשעים אבל לא לגמרי רשעים ואילו לא היו רשעים שלימים אז היה איזה צד זכות שלפניו ראויים להינצל, ואז אפי"ם אם היתה מדת הדין גוברת עליהם לחייבם כליה ר"ל אז היה שייך לומר שדבר זה בא כביכול בקושי לפני השי"ת לאבד מי שיש עליהם איזה צד זכות,

משא"כ דור המבול היו כל כולם רע גמור עד שלא היה עליהם שום צד של לימוד זכות ולפיכך כביכול היה בניקל לפניו ית' לאבדם,

וזה שבא ללמד המ"ם הרפויה של וימח את כל היקום שכביכול היה זה בקלות אצל השי"ת כי היו רשעים גמורים בלי שום צד של זכות טוב אפי"ם כפחות משוה פרוטה שלעכ"טם אויף אלע שלעכטע גויים אלעס גוטס אויף אלע אידן, ובחי' עמלק שכולו רע, ולכן ציוה השי"ת להכרית זרעו וזכרו מן העולם לגמרי שאילו ישאירו מהם יכולים להזיק ולהחריב לכל העולם שהם הרשעים והרוצחים הגדולים ביותר, וכמו שאסור להשאיר מו"ק או חיה מוקת בבית ואסור לגדל כלב רע בשיבוש וכמו שכתוב לא תשים דמים בביתך, כך אסור להותיר את עמלק וזרעו בעולם בחיים, וכמו כן היה נצרך לאבד את דור המבול שהיו רשעים בתכלית כדי שלא יזיקו ויקלקלו לאחריו ולכל הבריאה, ולכן היה כביכול ניקל לפניו ית' לאבדם, וזה שנכתב מ"ם רפויה להורות על זה והכל לסבר את האוזן שהוא כביכול ניקל לפניו ית' לאבד את דור המבול היה התחדשות העולם וברכס השי"ת ואתם פרו ורבו ומילאו את הארץ.

וגם אמרו במדרש לפרש כפילות תיבת נח שכתוב אלה תולדות נח נח שהיה נוח לעליונים ונח לתחתונים, וכבר אמרנו בזה לפרש נח לעליונים היינו בעניני בין אדם למקום, ונח לתחתונים בעניני בין אדם לחבירו ולכן היה אדם השלם, אי לכך נכתב עליו איש צדיק תמים שפירוש תמים היינו שלם כי זה כולל שלושה דברים שעליהם העולם עומד תורה עבודה וגמילות חסדים. וזהו 'תמים בדורותיו', שהיה צדיק הדור ובחי' שלימות דיקע צדיק, ועם כל זה אפילו שהיה כל כך גדול ושלם מחד עכ"ז מצינו בו שכתוב 'ויבוא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התיבה מפני מי המבול', ופי' רש"י מהו מפני מי המבול שאף נח מקטני אמנה היה מאמין ואינו מאמין שיבוא המבול ולא נכנס לתיבה עד שדחקוהו המים.

ולכאורה הוא דבר פלא שמצד אחד נאמר בו אצל נח כל כך הרבה שבחים ומצד שני כתיב כאן שהיה מקטני אמנה ואיך זה יתכן. ואמנם בתורה"ק אי פשטים עד אין סוף ולכן י"ל ולפרש שבוודאי שהיה נח מאמין בהשי"ת ודבריו בכל השלימות באמונה שלימה, אבל משום הכי היה מאמין שטוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ורחמיו מרובים עד אין סוף, ולהכי לא היה מאמין שיבוא המבול כי היה סבור ובטוח שסוף סוף ירחם השי"ת על עולמו ותגבר מידת הרחמים ולא ישחית עולמו וינצלו כולם וכל זה מרוב אמונה ברחמי השי"ת ולא שהיה לו חסרון אמונה, ועכ"ז בתורה"ק נכתב עליו לשון גנאי לשון חסרון שהיה מקטני אמנה הגם שאין לנו השגה בהני קדמונים ולא בחסרונות שלהם.

ועכ"ז כתוב עליו מקטני אמנה שכנ"ל גם עניינים אלו שאין לנו השגה בהם נכתבו בתורה"ק כדי שנלמד מזה מוסר בפשטות שכמו כן מה שהשי"ת אומר לנו וכתב לנו בתורה"ק ובשולחן ערוך עליו לקיים כפשוטו בפשוטם של דברים בלי התחכמויות או לחשוב חשבונות אלא בתמימות ובפשטות שלכן נזכר כל זה בתורה"ק שניקח מזה מוסר השכל איך לעבוד את השי"ת באמונה שלימה כרצונו יתברך ורצונו יריאו ורצונו עמו בית ישראל, שאם על נח היה טענה בזה הנ"ל, אז אנו לא נעשה אלא על פי הכתוב,

דברי תורה ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

בספר יצירה (פ"ה) המליך אות נ בריח וכו' וצר בו עקרב בעולם, ומרחשון בשנה וכו', אולי י"ל בעה"ת דהנה אות נ רומז על הפורענות כדאיתא (ברכות ד'): אמר רבי יוחנן מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי מפני שיש בה מפתח של שונאי ישראל, דכתיב (עמוס ה) נפלה לא תוסף וגו', ארנב"י אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקדש, שנאמר (תהלים קמ"ה) סוּך ד' לְכָל הַנוֹפְלִים, ע"כ. ובבני יששכר (מרחשון מאמר א אות ב') כתב וז"ל, הנה אצל הטא אדם הראשון נאמר שם כל החושים, ותרא האשה וכו' ויאכל וישמעו וכו' (בראשית ג ו') חוץ חוש הריח שלא נזכר שם במעשה ההוא, ממילא לא נשתמשו בו בפועל ההוא ולא נתפגם כל כך כאינך החושים וכו' עיי"ש, והנה כל עניני פורעניות ושורש הרע מקורם מחטא עין הדעת, ולזאת בכדי להמתיק את כח הרע והפורעניות המליך את אות נ שרומז לפורענות בריח, שמכיון עין שהריח הוא חוש שלא נפגם בחטא עין הדעת נחלש האות נ ע"י הריח ובכך אין לפורעניות כח כל כך, ורמז לזה י"ל כשנוסף ל"ריח" נ' יהיה בגימטריא רס"ח - חס"ר והוא כמ"ש המהרש"א (ברכות שש) לא נאמר נו"ן באשרי כו', ר"ל מה שחסרה הנו"ן הוא רמז כאילו הנפילה חסירה ואינה גמורה, אלא שתחזור לקום כדמתרצו לה במעברא כו' עכ"ל. וכן כאן כשנצרך אות נ' שהריח מחסרת את הני הרמז לנפילה ולפורענות, וכן צר בו מרחשון בשנה פי' להמתיק את חודש מרחשון כי כתב הבני יששכר (שם) על פי אשר שמעתי מפי כבוד אדמו"ר הרב הקדוש מהרמ"מ זצוק"ל אשר עינינו רואים, כל הגזירות המתחדשות על שונאי ישראל מן המלכיות וכן נתינת המסים וארנוניות, התחלתן תמיד מן מרחשון, ואמר הטעם שבחודש הזה היתה המרידה במלכות בית דוד וימליכו את ירבעם (מ"ב יז א) ויעש ירבעם את ההג' בחדש השמיני בחדש אשר ברא מלכ"ו (מ"א יב ל), ב"ל, נ"ל כאשר יתבאר א"י(ה), על כן גזירת המלכיות במרחשון, ע"כ דברי קדשו, עכ"ל. ועפ"י ז"ל כי בואת שצר הני הריח בחודש מרחשון נמתק החודש הזה שלא יכבד עול הגזירות והשיעבוד כל כך, וי"ל עוד מה שצר בזה עקרב בעולם, כי שירת העקרב בפרק שירה היא הפסוק טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו, וגם בזה יש בו רמז להמתקה של כוח החוש הריח שתעורר טובו ורחמיו של הקב"ה על כל מעשיו.

המשך בעמ' ב'

צהר תעשה לתיבה וגו' (ו, ט)

בספר"ק האריכו בזה דקאי אתיבות התפלה שיאירו ויתעלו לשרשם, ע"י כוונות וציורופים, יהודים ותיקונים, וזהו **צהר** - מלשון אור, **תעשה** - מל' תיקון, **לתיבה** - אותיות ותיבות התפלה, ע"כ.
והנה הכוונות עצמן עין לא ראתה כי גבוהים הם, והתכלית הוא לידע פירוש המילות (**בית אהרן צד ב**), ואף כי בתפלה יש תיקון כל הענינים עינינו הגוף והנפש, אך יש צורך רק להתקשר ולכוין פירוש התיבות (**שם, קל ג**), ולהתפלל בכוונה כל מילה

ניצוצי אש
ד"ח מ"ב ק"ב
מרן אדמו"ר רבינו הקדו"ט
זיע"א

מהתפלה כמונה מרגליות ואבנים טובות. וזה דאי' ברש"י אבן טובה המואירה להם.

ואיתא בשם מרן הבעש"ט זיע"א עה"כ (ג, א) בוא אתה וכל

ביתך אל התיבה, שיכנס בתוך התיבה שמדבר עם כל גופו ולבבו ומחשבתו, שכל כולו אין לו בעולמו חוץ מתיבת התפלה.

ועד"ז יש לרמוז **צהר** קאי גם על האדם שמתפלל, שהוא עצמו יאיר ויתלהב בתפילתו, כי הרי דברים גשמיים והבלי עולם הזה, אפשר לעשות בלי חשק וחיות, אך בעסקו האדם בתפלה העיקר הוא כשהעבודה היא בהתלהבות, במאור פנים ובשמחה, היינו שהוא עצמו - האדם - יתענג ויאיר בעת התפלה מיט א לעבעדיגקייט.

הדעת שהרי יש מ"ד שעץ הדעת תאנה היה.

ועוד שהרי אחרי המבול התחיל להיות עולם חדש, ובבריאת העולם הרי גם היה הענין של אכילה מעץ הדעת, וכמו כן אחרי המבול שהוא כעין בריאה חדשה לקח עמו תאנים שיהיה דומה לסדר בריאת העולם.

ועוד דאין אדם עובר עבירה אלא א"כ נכנסה בו רוח שטות (**סוטה ג**), וכיון שחטאו ובא מבול לעולם הרי נלקח הדעת וכדי להחזירה לקח עמו תאנים וכו'.

ועוד איתא במדרש שקודם שנתנה הוה לאדם הראשון מעץ הדעת סחטה ענבים ונתנה לו ולכן לקח עמו ענבים ותאנים. ושיהיה באותו האופן כמו אצל אדם הראשון שתה קודם יין ואח"כ אכל תאנים.

וגם איתא במדרש דעה אחת שעץ הדעת היה גפן ולכן לקח עמו ענבים ותאנים למ"ד גפן היה ולמ"ד תאנה היה.

ויחל נח וגו' ויטע כרם (ט, כ)

הטעם שנטע כרם, כי **ויחל** הוא לשון חולי, ואי' בגמ' (**בבא בתרא נח:**) בראש כל אסון אנא חמר, עיי"ש, ע"כ **ויטע כרם**. (**אמרי אמת, ליקוטי יהודה**)

שם

וברש"י עפ"י רבותינו ז"ל לרש"י עשה את עצמו חולין וקשה מה היה להם לרבותינו ז"ל לדרשו לגנאי, אולם באמת למה כתבה התורה כלל ויחל נח, אם להורות שעשה את עצמו חולין כחנ"ל, היה לו להתחיל ויטע כרם וגו' וכל הפרשה מספר בגנותו וישכר ויתגל וגו'. ויש לפרש על דרך הרמז כי **ויחל** הוא לשון תפילה מלשון ויחל משה שהתפלל נח שכתוב עליו התורה לשון ויחל שנעשה חולין, להורות לדורות אף מי שהוא בבחינת צדיק תמים אף כי ילך במדרגות ונביאות לא יהיה לו שום נדנד גיאות כי על ידי זה יכול ליפול ממדרגתו ולהעשות חולין, רצונו לומר כמו שראינו בנח הצדיק שניצל מן המבול וקודם המבול דיבר עמו השי"ת והתורה כתבה עליו צדיק תמים ואח"כ בצאתו מן התיבה נצמח לו שום פניה וגיאות שמץ מנהו לא דיבר עמו עוד השי"ת.
ע"כ בא הכתוב להזהירנו בענין הנ"ל לזכות הרבים במדת ענוה לקיים מאמר חנ"ל (**אבות פ"ד**) מאוד מאוד הוה שפל רוח וכו' ובאמת לא היה נח הצדיק ראוי לאותו מעשה רק להורות תשובה לרבים. (**שבחתי יששכר**)

וירא חם ויגד וגו' (ט, כב)

במדרש שבביל וירא ויגד יצא בשן ועין ותמוה נראה דהנה עובר זה שראה ערות אביו והגיד לאחיו קללו אביו ואמר עבד עבדים יהיה לאחיו והנה הדין בעבד שיוצא בשן ועין אם אדוניו הכה לו שנו או עינו, וזה שאמר הכתוב שבביל **וירא** שחטא בעינו **ויגד** שחטא בשנו וזהו גרם שנעשה עבד ואם כן כשנלקה בהם כבר קבל ענשו ומשום הכי יוצא לחירות. (**ז' בעלי בריית אברהם**)

ושם אחיו יקטן (י, כה) ברש"י ז"ל שהקטין את עצמו זכה להעמיד משפחות הללו

ותמיה שמפלה אחיו יצא ממנו כל בית ישראל ומיקטן שהקטין עצמו העמיד ממנו משפחות אומות רעים מאד, אלא שמעתי ביקטן שהקטין את עצמו היה בעצמו בחינת **יש** רק שהקטין את עצמו אבל פלג היה בעצמו בחי' **אין** שלא היה מה להקטין את עצמו כי היה מנהיג הדור ומוכרח להיות בחי' אין, לכך זכה שיצא ממנו כל בית ישראל. (**נפלאות חדשות**)

תרח הוליד את אברם (יא, כז)

נהה בגמרא (**ביב' צא**), אי' אימיה דאברהם אתמלאי בת כרנבו למאי נפקא מינה לתשובת המינים עיין ברש"ם שנדחק. שמעתי בילדותי דבר נאות בשם הגאון קדוש ישראל **רבי משה סופר** אבד"ק פרעשבורג ז"ל, שהכוונה לתשובת האפיקורסין האומרים שיספירי התורה מהו אך כספרי קורות דברי המינים של האומות שאין בהם רק חיצוניות ולא פנימיות, כי מזה נסתרה דבתם, שהרי אם היתה כוונת התורה סיפרייה אך להודיע לנו תולדות אבותינו ושמות הוריהם וקורותיהם אבל לא יותר מזה, אם כן יותר היה ראוי לכתוב בתורה שם אמו של אברהם, אבי האומה הישראלית, משתכח שם אמו של עמלק ואין לומר שמשו רבינו לא ידע שם אמו של אברהם, זה אינו שהרי גם אנחנו יודעים את שמה מקבלת אבותינו מדור דור, אלא מפני שלא נכתב בתורה רק מה שיש בפנימיותו כחמה עליונה, ולא זולת זה. (**יד חנוך**)

תורת אמת
פנינים על הפרשה

ונח מצא חן (פ' בראשית ו, ח)

רמז כי מי שהוא נח לבעטו צריך עכ"פ להיות נח לרצות וזה יצא הפסדו בשכרו ולזה אמר **ונח מצא חן** בתוספת וא"ו שהוא גם נח לרצות אז מצא חן (**אור התורה**)

כי מלאה הארץ חמס (ו, יג)

לכאורה, מדוע הקפיד השי"ת כל כך על שגולו הרשעים אחד מאת רעהו, והלא כחיות נחשבו שטורפים וחומסים ואין להם חטא, ומה כל חיהם חשויים לפני הקב"ה, עד שחש על הרשעים הגזולים, והביא מבול לנקום נקמתם. אך ביאור הענין הנה מובא במדרש, ששאל אברהם אבינו את שם בן נח, איך ניצלתם ממי המבול ומחרון אף הגדול שהיה בעולם, וענה לו שזה בזכות שריחמו על הבהמות והעופות שבתביבה, שבמשך כל ימי המבול עסקו בצרכיהם וסיפקום מזון בזמנם, ועל ידי זה ריחח עליהם השי"ת כי כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים. וכן דור המבול, אילו היו מרחמים איש על רעהו אז מדה כנגד מדה היו מתעוררים רחמי השי"ת עליה, אך היות שמלאה הארץ חמס ולא חסו על רכוש חבריהם, לכן נחתם גזר דינם. (**תפארת שלמה**).

ויאמר אלקים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס וגו' (שם)

וברש"י קץ כל בשר, כל מקום שאתה מוצא זנות וע"ז, אנדרלמוסיה באה לעולם והורגת טובים ורעים. ולכאורה יפלא, הלא כאן לא נהגו הטובים, שהרי נשארנו נוח ובניו עוד יש להבין כמה שהביא רש"י בהמשך: לא נחתם גזר דינם אלא על הגזול, ומשמע שכבר היה גמר דינם על הגזול, ומכלן זאת. אכן הוא הדבר שהוקשה לרש"י הקושיה בראשונה, מאחר שחטאו בעבירות החמורות, אזי מהראוי היה שכתב אנדרלמוסיה ויהרגו טובים ורעים, ולא כן היה כאן. ומפרש שעל כך מתרץ הפסוק באמרו כי מלאה הארץ חמס לשון עבר, שכבר נחתם גזר דינם על הגזול, שזה היה העבירה הארשונה, ומאחר שכבר נגזר דינם על עבירה זו, שוב אין לדונם על עבירות אחרות, כי קיימ"ל שקודם גמר דין מי שחייב שתי מיתות נידון בחמורה, אבל לאחר גמר דין אין דנים שוב במיתה האחרת, לכן הואיל שכבר נגמר דינם על הגזול תבא אנדרלמוסיה ולכן עשה לך תיבת עצי גופר. (**אבני שהם**)

שלש מאות אמה אורך חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה (ו, טז)

מרגלא בפומיה דאממ"ר זצוק"ל לומר בשם הרב המגיד הגדל ממעוררטיט ז"ע שמדות התיבה שצוה הקב"ה לנח מרומזים על שמירת הלשון והינין שלוש מאות אמה אורך התיבה חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה **שלש מאה אמה אורך** הוא השין **חמשים אמה רחבה** הוא הנון **ושלושים אמה קומתה** הוא הלמד והוא תיבה **לשון** והוסיף אממ"ר זצוק"ל שלכאורה חסר אות ו' מתיבת לשון ואמר הוא זצוק"ל דמ"ש ואל אמה תכלנה מלמעלה (**ו, טז**) מרמזת להאות ו' כי אמה היא בת ו' טפחים, ושפיר מרומז תיבת לשון במלואו. (**דברות קדוש מלוקט**)

ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליו והיה לך ולהם לאכלה (ו, כא)

תיבות ואספת אליו הן לכאורה מיותרות, כי בוודאי יאסוף אותם לאחר שכבר נצטוו ואתה קח לך מכל מאכל וגו' גם תיבות והיה לך ולהם לאכלה הן שפת יתר כי בוודאי ילשם כך יאספם אליו. ונראה שבה להורות, שלא יניח לפני כל מין את המאכל הראוי לו בפעם אחת על כל השנה, רק שישק מכל מאכל אשר יאכל לכל מין ומין, כגון הזמכית לבת היענה או קוצים לפיל. ולכן נאמר לו **מכל מאכל אשר יאכל לכל מין הראוי לו ואספת אליו** ובכל יום תן להם די הצורך לבו ביום ואז **והיה לך ולהם לאכלה** על כל השנה, מה שאין כן אם תניח לפניכם בפעם אחת על כל השנה, הם יאכלו בפעם אחת אכילה גסה ואת היתר יקלקלו ולא יהיה להם לאכילה על כל השנה. (**תורי הבט**)

הטעם שהביא נח עמו לתיבה תאנים

ויחל נח איש האדמה ויטע כרם (ט, כ).

ברש"י כשנכנס לתיבה הכניס עמו זמורות ויחורי תאנים (**ב"ר**), ובדרך צחות נפרש למה הכניס עמו יחורי תאנים, כי על ידי הגפן משתכרים ומאבדים הדעת לכן הביא עמו גם תאנים שעל ידם יחזור

דברי תורה
המשך מעמ' א'

ובשימה ישראל ר"ח מרחשון הביא בשם הר"מ מקאנונין זצלה"ה ז"ע למה נקרא שמו מרחשון, שהתפילות מהימים נוראים מתרחשין עוד בשפתא דישראל, ע"כ. והנה החודש הזה שבו בחינת הריח כמ"ש, כידוע שהריח שייך בעיקר לנשמה וכדאיתא (**ברכות מג:**) איהו דבר שהנשמה נהנית ממנו ואין הגוף נהנה ממנו הוה אומר זה הריח. והתפלל בכל היום ג"כ עבודה ששייך לנשמה, ולעבדו בכל לבבכם, איזו היא עבודה שהיא בלב היו אומר זו תפלה (**תענית ב**), והקדמונים המשילו תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה (**אברבנאל אבות פ"ב מ"ג**), צדה לדרך מאמר ראשון ח"א פ"ה, ש"ה פרשת שופטים תורה אור). ודבר פלא כתב בשולחן השטור (להרח"ק מקאמרא זיע"א סי ר"ח), וז"ל, ריח שאין לו עיקר אלא שקלוט הריח אין לברך עליו, וכן המריח ריח ג"ע אין לברך שיהו בא כמיה שקלטו הריח ובאו לכאן לתפלה לסייע כידוע, עכ"ל, הריח פלא. וז"ל כיון שהתפילה היא ענין הנוגע לנשמה לכן שולחים למתפלל ריח ג"ע לסייעו שהריח היא ג"כ דבר השייך לנשמה. ולפי"ז בכאור מאמר הר"מ מקאנונין זיע"א שבחודש מרחשון רוחשי מרחשין שפוחתי דישראל בתפילה עוד מהימים הנוראים כי כמ"ש החודש הזה אשר בו בחינת הריח שייך לנשמה הוא החודש אשר נתעצמה ונתחזקה בו כוח התפילה שג"כ שייכת בעיקר לנשמה. ולכן במשיח בן דוד כתיב ביה והריחו ביראת ד' (**ישעי א, ג**), והוא מורה דאין (**פנהדין צג**), כי ידו מלך ישראל הוא בחינת תפילה כמ"ש ואני תפילה (תהילים ק"ט), וכיון שבא דוד באותה תפלה (מגילה יח), ועל כן יש בו בחינת הריח החוש שלא נפגם, ולזאת הוא דוד מלאך משיחא סמכה לאות נ' ברוה"ק ואמר סומך ד' לכל הנופלים, כי הוא יש לו שייכות לאות נ' שהמלך בריח ונמלק ה', ודוד המלך בכוח תפילתו ובבחינת ריח הטוב השייך לנשמה הוא אשר סמכה והיתה לה תקומה.
וכן י"ל שחוש הריח שקשר בחודש זה הוא המשך לריח הטוב של חודש תשרי שעבר, כי הריח רומז על מעשים טובים כדאיתא (ויק"ר פ"ל י"ב) מה הדם יש בו ריח ואין בו טעם כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה, ובחודש תשרי ישראל קדושים עמוסים ונשואים ומלאים מצות, ולזאת בחודש מרחשון שלאחריו עדיין ריח הטוב מהמעשים טובים של בני ישראל ממשך להיות נודף ומבשם העולם מריח שמינך הטובים,
והנה חודש תשרי העבר עלינו לטובה היה מלא גודוש בתפילה ובמעשים טובים שנייהם נבדשו בחינת הריח השייך לנשמה, וחודש מרחשון הבא עלינו לטובה הוא המשך וחיבור לטהרה וקדושה ולריח הניחוח שעלה לרצון לפני אדון כל, ובכן נשפע ההשפעות של חודש תשרי על חודש מרחשון להביא עלינו כל הברכות והישועות ולהוושע בשנה טובה ומבורכת שנת גאולה ישועה. (רי"ח מרחשון תשע"ב)

וקינו כעל כל הון כי הדין הראוי לירש את כסא אבותיו הקדושים... רמ"ד לאביו הרה"ק רבי יוסף דוד זי"ע בן הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע, בן הרה"ק רבי חנוך העניך מאלעסק בעל לב שמוח זי"ע.

ויספר שהיה נהוג בביתו של זקינו הרה"ק בעל לב שמוח מאלעסק זי"ע כשהיו מגיעות הנשים מיו"ט טרם לידתן להכנס אל הקודש בכדי להפקד בדבר ישועה ורחמים, והיה מצווה אז איה שם יתנו להרך הנולד, וממילא ידעו הבנים כבר מה יולדו בן או בת, כשהגיעה אמו להבנית מרת חי רחל, ונכנסה כנהוג אצל הסבא קדישא בעל לב שמוח על מנת להפקד ולהצטוות איה שם יתנו להנולד, שניה את מנהגו יראו אמר כלום, אלא בירכה לבד, והוסיף שבענין השם יראו כבר, הרבנית ע"ה נתמלאה מזה פחד וחיכתה בכליון עיניים ליום המיועד שיעבור שלשום בלי שום מכשול ח"ו, ואכן שלשה ימים קודם לידתה הוא יום ר"ח אולול שנת תרמ"ד נתקבל הרה"ק בעל לב שמוח לעולמו.

וביום ג' אולול נולד החנוך העניך השני, או אז ראו בחוש את רוח קדשו של זקינו הלב שמוח זי"ע שאמר שבענין השם יראו כבר, שעתיד להקרא על שמו הטהור.

במילוי יתברך נער בשחר טל ילדותו כבר התבלט בכשרונותיו המופלגים אשר נידוע היה לו חוש הזכרון מיוחד במינו, ואת אשר ראה פעם לא שכח לעולמי עד, וכאילו בו ביום ראה, והיה משתמר בקרבו בבחי' בור סיד שאינו מאבד טיפה, ובבחי' בכל יום יהיה בעיניו כחדשים וכאילו היום ניתנו.

פניו בתוך אחד השיחים אמר: אל תתפלאו על מיטב זכרוני, כי ברכת צדיק היא תעשיר, מתנה טובה היא לי בזכות ברוטו של דודי הגה"ק רבי יצחק מאלעסק זי"ע, שבידני בילדותי "ואלט האבן או גוטן זכרון", וכן ראו בו שהיה זוכר בעי"פ כל הש"ס רש"י ותוס', ועד זיבולא בתריתא! אל שכח מה שלמד מעודו.

בהיותו כבן חמש נתייתם מאביו הרה"ק רבי יוסף דוד זצ"ל אשר לבד"ע על פני אביו הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע, ואז לקחו זקינו לביתו שיתחנך על ברכיו. גם שלחו זקינו לפקדים אצל אחיו הגדול הרה"ק ר' יצחק מאלעסק ללמוד תורה וחסידיות מפיו, והיה מחזיק עצמו כתלמיד וחסיד נאמן מדודו הנ"ל, באשר ממנו קיבל דרך האבולה, תורת החסידות והתפעלות, ולא פעם אחד ראו אצלו כשהיה מדבר מדודו הנ"ל ולגו עינו דמעות מרוב התרגשות והתפעלות, והיה מספר תמיד מגודל עבודתו ורוב מעשיו בהמשכת ישועה ורחמים לישראל.

האיש מקדש בשנת תרנ"א בהיותו כבן ז' שנים התחילו לדבר בו נכבדות עם הרבנית הצדקנית מרת אסתר ע"ה בת הרה"ק הקדושת יו"ט זי"ע אשר שלח רב ת"פ לבחון את המיועד לצאת חתנו, וכיחזור אליו סיפר בהתפעלות על העלם הצעיר היה אשר הוא מלא וגדוש בכל חדרי תורה, וכי עדין לגאון ולתפארת. בשנת תרנ"ב בהיותו כבן שמונה נגמר השידוך בכי טוב עם הרבנית מרת אסתר שהיתה אז בת ט' שנים, וזמן החתונה קבעו על אחד שש שבע שנים.

בהיותו כבן ט"ז שנים התחילו להכין לקראת החתונה המיועדת, וזקינו הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע הכין עצמו לנסוע לעיר סיגוט מקום משכנו של המחנות בעל הקדושת יו"ט זי"ע אשר שם תיערך החתונה הגדולה. וסיפר כי אדמו"ר בעל ברך משה מסאטמאר זצ"ל שבע החתונה נתאספו חסידים אלאפים לקחת חבל

בשמחת הצדיקים, ואגרא דכלה דוחקא, ומתוך הלחץ זו הדכן נשברו שם כל השולחנות, וכאשר רצו לברך ברבת המון לא היה אף שולחן אחד שיוכלו לברך עליו, ונענה הרה"ק הקדושת יו"ט ואמר אל המחנות הרה"ק ר' שלמה מסאסוב זי"ע: הן כבודו הלא מפורסם כבעל מופת ורופא חולי אולי תוכלו לרפאות את אלו החסידים חולי הרוח, ענה לו הרה"ק מסאסוב בבדיחותא: כי קבלה בידו שלחולי זה אין מועיל שום רפואה. נאגב, מענין הצפיפות שהיה בעת החתונה יסופר שהיה הצפיפות כה רב, שלא יכלו ממש לצאת להחופה והכריזו להמנון שהחופה תתקיים במקום פלוגי בכדי שיתפנו לשם ויכלו לצאת לקראת החופה.

עוד סיפר הנ"ל כי בעת כתיבת התנאים של הרה"ק מקערעצקי (בשנת תר"ס) ביקש המחנות מבעל הקדושת יו"ט שיביטח קעסט להווג, שאל הקדושת יו"ט, על כמה שנים אתם מבקשים, ענה הרב מסאסוב, שלכל הפחות על שמונה שנים ישב סמוך על שולחני, נענה הקדושת יו"ט ואמר: ארבעה שנים אני יכול להבטיח ותו לא... והיה ככלות ארבעת השנים בשנת תרס"ד עלה הקדושת יו"ט בסערה השמימה, והיה לפלא.

בית אשר ישב אחרי חתונתו בצל חמיו הקדושת יו"ט ביקש ממנו חותנו הק' שילמוד עם בנו הצעיר שהיה עדין בחור צעיר כבן י"ד, ואכן קבעו או עמו ללמוד בחברותא בשקידה רבה יומם ולילה עד ליום חתונתו, כבר באותה תקופה ראה והבחין על גיסו שהוא בקי כבר בכל כתיבי הארז"ל בעל פה, ולעומתו ברוך יאמרו שהרה"ק התבטא עליו פעם ואמר: זוען די וועלט וואלט געוואוסט ווי אזוי ער האט אפגעראכטן די בחורי'שע יאהרן וואלט מען איהם אונטער געלייגט גאלד אונטער די פוס ווען ער וואלט געגאנגען.

ארבע שנים ישב בסיגעט על התורה ועל העבודה, חותנו הק' אתה אותו אהבת נפש, וכשהיה נוסע לפקדים שבתות היה מוסר את ההנהגה ביד הרה"ק העצי חיים זצ"ל וביד חתנו, בליל שב"ק היה העצי"ח אומר תורה, וכל שעות יום שב"ק היה חתנו אומר תורה, ושניהם יחד ישבו מסובין בראש השולחן.

מסופר שפע"א אמר הרה"ק הקדושת יו"ט לפני המון עם בהע"ב הפשוטים שלא הבינו את ערכו הרם של חתנו, ומה גם שבחצי אומות היה נראה קטן הקומה ובפרט בעת חתונתו שהיה צעיר כבן ט"ו ולא עשה רושם אצלם, הוציא הקדושת יו"ט מטבעות מכיסו ואמר: ראו הלא מטבעות מטבעות יש, מטבע על נחשתה היא גדולה, אבל מטבע של זהב היא קטנה, ודי לחכימא ברמיזא.

על כס הרבנות בשנת תרס"ד עם פטירת חותנו בעל הקדושת יו"ט זי"ע ובנו בעל העצי חיים נתמנה למלא מקומו בסיגעט, ביקש וזקינו הרה"ק ר' שלמה מסאסוב זי"ע שיחזור לעירו ויעזור לו בהנהגת הקהילה, באשר בחזיון שהוא יראוי למלא מקומו בסאסוב.

בדרכו לסאסוב עבר דרך עיר אלעסק לבקר את רבו ודודו הרה"ק ר' יצחק מאלעסק זי"ע שהיה אז כבר בימי האחרונים רתוק למיטתו אשר לא ירד ממנה כבר. כשהגיע לאלעסק היה נבוכ מאד מה לעשות, לאם להכנס אצל דודו אזי בוודאי ישאל מנוח שלום חותנו הקדושת יו"ט, ואיך יגלה לו מפטירתו, הלא בוודאי יצטער מאוד מהשמועה על טובה, על כל החליט אל להכנס אל הקודש פינמה, אלא יימוד מרחוק להסתכל בצורתו הקדושה, והיה זה מחכמתו הגדולה וממדותיו התרומיות לעצור כח מלהכנס בימיו האחרונים אל רבו אשר נפשו היתה קשורה בנפשו כל הימים, בכדי שלא לגרום לו ח"ו צער ועגמת נפש, שם באלעסק נשאר עד פטירת דודו.

אח"כ נסע לסאסוב לשאוב מים חיים מנאבר של זקינו הרה"ק ר' שלמה מסאסוב זי"ע, בהגיעו לסאסוב שמוח בו

ואלה תולדות הרה"ק רבי חנוך העניך זי"ע נולד ביום ג' אולול שנת תרמ"ד לאביו הרה"ק רבי יוסף דוד זי"ע בן הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע, בן הרה"ק רבי חנוך העניך מאלעסק בעל לב שמוח זי"ע.

ויספר שהיה נהוג בביתו של זקינו הרה"ק בעל לב שמוח מאלעסק זי"ע כשהיו מגיעות הנשים מיו"ט טרם לידתן להכנס אל הקודש בכדי להפקד בדבר ישועה ורחמים, והיה מצווה אז איה שם יתנו להרך הנולד, וממילא ידעו הבנים כבר מה יולדו בן או בת, כשהגיעה אמו להבנית מרת חי רחל, ונכנסה כנהוג אצל הסבא קדישא בעל לב שמוח על מנת להפקד ולהצטוות איה שם יתנו להנולד, שניה את מנהגו יראו אמר כלום, אלא בירכה לבד, והוסיף שבענין השם יראו כבר, הרבנית ע"ה נתמלאה מזה פחד וחיכתה בכליון עיניים ליום המיועד שיעבור שלשום בלי שום מכשול ח"ו, ואכן שלשה ימים קודם לידתה הוא יום ר"ח אולול שנת תרמ"ד נתקבל הרה"ק בעל לב שמוח לעולמו.

וביום ג' אולול נולד החנוך העניך השני, או אז ראו בחוש את רוח קדשו של זקינו הלב שמוח זי"ע שאמר שבענין השם יראו כבר, שעתיד להקרא על שמו הטהור.

במילוי יתברך נער בשחר טל ילדותו כבר התבלט בכשרונותיו המופלגים אשר נידוע היה לו חוש הזכרון מיוחד במינו, ואת אשר ראה פעם לא שכח לעולמי עד, וכאילו בו ביום ראה, והיה משתמר בקרבו בבחי' בור סיד שאינו מאבד טיפה, ובבחי' בכל יום יהיה בעיניו כחדשים וכאילו היום ניתנו.

פניו בתוך אחד השיחים אמר: אל תתפלאו על מיטב זכרוני, כי ברכת צדיק היא תעשיר, מתנה טובה היא לי בזכות ברוטו של דודי הגה"ק רבי יצחק מאלעסק זי"ע, שבידני בילדותי "ואלט האבן או גוטן זכרון", וכן ראו בו שהיה זוכר בעי"פ כל הש"ס רש"י ותוס', ועד זיבולא בתריתא! אל שכח מה שלמד מעודו.

בהיותו כבן חמש נתייתם מאביו הרה"ק רבי יוסף דוד זצ"ל אשר לבד"ע על פני אביו הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע, ואז לקחו זקינו לביתו שיתחנך על ברכיו. גם שלחו זקינו לפקדים אצל אחיו הגדול הרה"ק ר' יצחק מאלעסק ללמוד תורה וחסידיות מפיו, והיה מחזיק עצמו כתלמיד וחסיד נאמן מדודו הנ"ל, באשר ממנו קיבל דרך האבולה, תורת החסידות והתפעלות, ולא פעם אחד ראו אצלו כשהיה מדבר מדודו הנ"ל ולגו עינו דמעות מרוב התרגשות והתפעלות, והיה מספר תמיד מגודל עבודתו ורוב מעשיו בהמשכת ישועה ורחמים לישראל.

האיש מקדש בשנת תרנ"א בהיותו כבן ז' שנים התחילו לדבר בו נכבדות עם הרבנית הצדקנית מרת אסתר ע"ה בת הרה"ק הקדושת יו"ט זי"ע אשר שלח רב ת"פ לבחון את המיועד לצאת חתנו, וכיחזור אליו סיפר בהתפעלות על העלם הצעיר היה אשר הוא מלא וגדוש בכל חדרי תורה, וכי עדין לגאון ולתפארת. בשנת תרנ"ב בהיותו כבן שמונה נגמר השידוך בכי טוב עם הרבנית מרת אסתר שהיתה אז בת ט' שנים, וזמן החתונה קבעו על אחד שש שבע שנים.

בהיותו כבן ט"ז שנים התחילו להכין לקראת החתונה המיועדת, וזקינו הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זי"ע הכין עצמו לנסוע לעיר סיגוט מקום משכנו של המחנות בעל הקדושת יו"ט זי"ע אשר שם תיערך החתונה הגדולה. וסיפר כי אדמו"ר בעל ברך משה מסאטמאר זצ"ל שבע החתונה נתאספו חסידים אלאפים לקחת חבל

בשמחת הצדיקים, ואגרא דכלה דוחקא, ומתוך הלחץ זו הדכן נשברו שם כל השולחנות, וכאשר רצו לברך ברבת המון לא היה אף שולחן אחד שיוכלו לברך עליו, ונענה הרה"ק הקדושת יו"ט ואמר אל המחנות הרה"ק ר' שלמה מסאסוב זי"ע: הן כבודו הלא מפורסם כבעל מופת ורופא חולי אולי תוכלו לרפאות את אלו החסידים חולי הרוח, ענה לו הרה"ק מסאסוב בבדיחותא: כי קבלה בידו שלחולי זה אין מועיל שום רפואה. נאגב, מענין הצפיפות שהיה בעת החתונה יסופר שהיה הצפיפות כה רב, שלא יכלו ממש לצאת להחופה והכריזו להמנון שהחופה תתקיים במקום פלוגי בכדי שיתפנו לשם ויכלו לצאת לקראת החופה.

עוד סיפר הנ"ל כי בעת כתיבת התנאים של הרה"ק מקערעצקי (בשנת תר"ס) ביקש המחנות מבעל הקדושת יו"ט שיביטח קעסט להווג, שאל הקדושת יו"ט, על כמה שנים אתם מבקשים, ענה הרב מסאסוב, שלכל הפחות על שמונה שנים ישב סמוך על שולחני, נענה הקדושת יו"ט ואמר: ארבעה שנים אני יכול להבטיח ותו לא... והיה ככלות ארבעת השנים בשנת תרס"ד עלה הקדושת יו"ט בסערה השמימה, והיה לפלא.

הילולא דצדיקה

Table with 2 columns: Name and Date. Contains names like רבי יוסף דוד, רבי שלמה, רבי יצחק, etc., and dates like יום ט' חשוון, יום א' חשוון, etc.

בשערי ימי המעשה (ב)

נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג

ובזה מרויחין שנהגה אם מר - חשוון הוא תיבות אז הראשון לשון מיררות ח"ו אבל על ידי שלוקחים אותו בבחי מרחשין שפוותיה אז הוא תיבה אחת מרחשון ונהפך מר למתוק ודברי תורה ותפילה מתוקים אז מדבש ונופת צופים כסיעתא דשמיא. ומדה טובה מרובה.

ועו"ל שאף אם הם שתי תיבות מר - חשוון גם כן יש לפרש באופן הטוב כי מציונו בגמ' ש- 'מר' הוא לשון חשיבות כמו מר בר רב אשי וכמו אימתי קאתי מר שעל ידי כזה תשרי זוכה כל אחד ואחד מישראל לחשיבות כי רב הוא וזוכין להתרוממות והתעלות גהובן קייט מיט דעהובן קייט ומתוממים טפח מע"ג הקרקע והחולין, ונכנסים מכוח התשרי לשנה החדשה בשערי היכלות תורה ותפילה באופן משובח מוסף והולך תן להכם ויחכם עוד ישמע חכם ויוסף לקח, וזוכין להתעלות רוחנית בתורה ועבודה, והשי"ת יזכה אותנו לזה כמש"כ את ה' האמרת וה' האמירך, היינו שהשי"ת כביכול מרים ומגביה ומשבח אותנו ואת כל ישראל בפרטות ובכללות, והשי"ת יעזור שזו ההתרוממות תישאר עמנו ותלוה אותנו תמיד ולא תיחלש ולא תתייבש ונוכה תמיד להתחדשות ופרישקייט ושמחה וטוב לבב מרוב כל ונוכה להיות כולו תורה להרגיש כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה להרגיש כסדר התקרבות וקירבה לאבינו שבשמים יתברך שמו, ונפעל אלעם גוטיס.

יהיו בעיניך כחדשים. השי"ת יעזור שיהיה לנו בחי יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי עולם הבא ונמשך להתחדש כסדר בחינת המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.

מר - חשוון - מרחשין השפתיים מתפילות התשרי בפרט שעכשיו הוא חודש מרחשוון שפירשו צדיקים שהוא מלשון מרחשין שפוותיה היינו שהשפתיים ממשיכים לרחוש תפילות ותשבחות שהתרגלו אליהם בחודש תשרי, שאצל די חשובע אידן היה חודש מלא עבודה שהיו כל הזמן עסוקים ועוסקים בעבודת התפילה ושופר בראש השנה ועבודת יום הכיפורים וסוכות והגענועים והושענות וישיבת הסוכה ושמחת בית השואבה וזה מילא את כל כולם עד כדי כך שכשנשלם תשרי ואתה מרחשוון הגם שבלי עבודת תשרי עכ"ז מאלירם ממשכים שפנותיהם להתפלל ותהרגש בעבודת ה' ותורתו, וכמשל הרכבת שנוסעת במהירות וכשרוצים לעצרה אי אפשר שתעצור בפעם אחת אלא גם אחר שמפסיקין להוליכה היא ממשכה מעצמה ליסוע עוד קימעה עד שלבסוף עוצרת לגמרי, וכמו כן על ידי עבודת תשרי גם כשהוא עבר הרי מאלירם ממשכים השפתיים והלב בעבודתם, ולכן קרוי מרחשוון על שם מרחשין שפתייה, ולזאת אף אנו מחוייבין ליקח עמנו את שפע התשרי לכל השנה ולחודש מרחשוון וביתר שאת עם כוח התחדשות כנ"ל.

דברות קודש משמחי לב מכ"ק מרו רבינו שליט"א לרגל תחילת הזמן חורף בחודש מרחשון הבעל"ט: תחילת התורה היא התחדשות והתחזקות על כל העניינים. כמו כן עכשיו מתחילים התה"ק מחדש פרשת בראשית, נח, לך לך והלאה וגם עכשיו יש התחדשות שנה חדשה וזמן חדש שחוזרים הילדים לחדר והבחורים לישיבות והאברכים לכוללים, לכן צריכים כולם להתחזק בתורה ועבודה ביתר שאת ויתר עוז, ועתה זה הזמן צו זך מיטכאפן ולהצטרף לשמחת התורה בהתעלות, ואפי' הבעלי בתים ששולחים ידם במסחר גם כן יש להם התחדשות, אחר חודש תשרי שהיו פנויים מעבודתם והיו רוב זמנם בבתי כנסיות ובתי מדרשות בתורה ותפילה גם כן צריכים להתחדש בהמשך שבתי בבית ה' לבקר בהיכלו בעיתות הפנויים ממסחר לקבוע עיתים לתורה בשיעורי תורה ותפילה בכל יום ויום מיט א פרישקייט ושמחה וטוב לבב וכל מי שיש לו שכל בקדקדו צריך לראות לא להחמיץ זה ההזדמנות של ההתחדשות שמועלת ביותר לתורה ועבודה להתחדש כנשר נעוריו חדש ימינו כקדם לראות מיט כאפן ולא להפסיד מעלה זו ולהשגיח שזו ההתחדשות לא תפוג כל כך מהר אלא בכל יום

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה
למחותנים החשובים מבני בית חיינו, ה"ה ידידינו היקר באנשים, לבו ער ופתוח לכל דבר שבקדושים, תורה ויר"ש אצלו משולבים, מקושר בכל לבו למרוך אד"ש, ה"ה הר"ר **בעריש לעזו** הי"ו - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת נישואי הבת תחי' עב"ג בן ידידינו היקר כלי מחזיק ברכה ה"ה הר"ר **ברוך האס** הי"ו - בארא פארק במול"ט ובשט"ומ"צ יהי רצון שייזכו לרווחת נחת מהם ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת ובכל אשר יפנו יצליחו וישכילו בכל עת.

לזכר עולם יהיה צדיק
גליון זה מוקדש לעילוי נשמת האי גברא רבא, חסידא ופרישא, פאר מקדושים, אוצר של יראת שמים, אשר כל ימיו עסק ועמל בתורה וחסידות ללא לאות מתוך יסורים וקבלתם באהבה, אור מופלא רום מעלה, ה"ה הגאון הצדיק רבי **דוד צבי ישראל זצוק"ל** בן כ"ק מרו הסב"ק אדמו"ר הקה"ט **רבינו משה מרדכי מלעלוב זיע"א** נלב"ע ביום ז' מרחשוון תשנ"ח ת. נ. צ. ב. ה.   **הונצח ע"י בנו ידידינו היקר והנעלה, הנגיד הרבני הנכבד הגה"ח רבי יעקב יצחק בידרמן שליט"א וינה - אוסטריה**

ישמח משה במתנת חלקו
ברוך שיר ושבח הנני לברך ולאחל מעומק לבי לידידי היקר פאר המעלות והמיות, ידיו רב לו בתורה וחסידות, מסור בלוי"ג לחצה"ק ולתורת רבינו שליט"א, ה"ה הרב ר' משה רומאן שליט"א לרגל שמחת לבו בהולדת בנו למז"ט יהי רצון שזוכה להכניס בבש"אע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו ולחנכו ולחכמו לתורה לחופה למצוות ולמעשים טובים מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג. כ"ד ידידך הלומד עמן בצוותא חדא - ברוך יאקאבאוויטש

ברכת מזל טוב נאמנה
שלוחה בזאת לידידינו החשוב והמסואר, מוכתר בכל תואר, מוזיל מוהנו לכל דבר שבקדושה, מקושר בלב"ג לרבינו שליט"א, תוסך נלהב לגליונינו, הר"ר **אליהו פולק** הי"ו - פ"ת לרגל שמחת אירוסין ביתו בשט"ומ"צ עב"ג החתן המצויין בתורה ויר"ש ה"ה חיים מאיר חרל"פ הי"ו וכן לרגל שמחת הולדת הנכדה כחז"ל אצל בנו היקר והנעלה הר"ר **יצחק הי"ו** יהי רצון שיזכה לרווח נחת מהם ומכל יוצ"ח והזיווג יעלה יפה יפה, ויתאחד על שולחנת תמיד תורה וגדולה ובכל אשר יפנה יצליח. השתתפות בהוצאות גליון נודב לזכות רבי אליהו פולק לרגל השמחות **יה"ר שבזכות זיכוי הרבים יזכה לברכה והצלחה וכל מיילי דמיטב**

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו היקר והנעלה מחשובי חברות האברכים דלעלוב, אשר ענוות חן נסוכה על פניו, הוגה ועומל בתורת ה' היקרה מפנינים, עדין הנפש ונעים הליכות, מסור ודבוק בכל נימי נפשו למרוך רבינו שליט"א, ה"ה הר"ר **יצחק מנחם פולק** הי"ו - ברכפלד לרגל שמחת הולדת הבת בשט"ומ"צ יה"ר שייזכה לרווח נחת ושמחה ממונה ומכל יוצ"ח, ולגדלה ולחנכה ולחכמה לתורה ולבעל תורה לחופה ולמעשים טובים, מתוך אושר ועושר, וכט"ס.

לעילוי נשמת
האיש היקר והאהוב **ר' צדוק בן שולמית וסלימן חדי** נפטר ה' חשוון תש"ע ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב
לידידינו היקר **הרה"ח ר' יונה וינברג** הי"ו לרגל שמחת החלאקה לבנו **ארי' לייבוש** ני"ו

לעילוי נשמת
ר' אברהם ב"ר נחום אריה ז"ל נלב"ע ה' חשוון תשי"א ת. נ. צ. ב. ה. הונצח ע"י בנו ידידינו היקר **דא"ק הרה"ח ר' נחום דוד טמבור** הי"ו

ברכת מזל טוב
לידידינו המחותנים החשובים והיקרים, ה"ה האברך המשיכים קום לעבודת הבית"ש מחשובי אברכי כולל ותיקין "תורת שני"ג, ה"ה **הרה"ח ר' מרדכי יעקב רינגל** שליט"א לרגל שמחת נישואי הבן עב"ג בת ידידינו הנעלה, כלי מחזיק ברכה ה"ה הר"ר **חיים גרוס** שליט"א במול"ט